

Sygn. akt VI Ka 51/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Małgorzata Pindral

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014r.

sprawy T. C.

obwinionego z art. 27 lit. a pkt 2 ust. 1 ustawy o Rybactwie śródlądowym

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 25 listopada 2013 r. sygn. akt VIII W 348/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec T. C. w ten sposób, iż w miejsce wymierzonej mu kary grzywny orzeka karę nagany,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i nie wymierza opłaty za obie instancje.

Sygn. akt VI Ka 51/14

UZASADNIENIE

T. C. został obwiniony o to, że w dniu 13.07.2013 r. około godz. 23.09 przebywał nad jeziorem B. w miejscowości M., gdzie w wodach tego zbiornika dokonywał amatorskiego połowu przy użyciu wędki i nie prowadził rejestru amatorskiego połowu ryb zgodnie z jego warunkami, czym naruszył przepisy z art. 7 ust. 2a ustawy o rybactwie śródlądowym, tj. o wykroczenie z art. 27a ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 25 listopada 2013r. w sprawie sygn. akt VIII W 348/13:

1. T. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego wykroczenie z art. 27a ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym i za to na podstawie art. 27a ust. 1 pkt 2b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym przy zastosowaniu dyspozycji art. 39 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych i odstąpił od orzeczenia środka karnego,

2. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r., w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania (...) w sprawach o wykroczenia oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od T. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 50 zł i wymierzył mu opłatę w kwocie 30 zł.

Powyższy wyrok zaskarżył obwiniony T. C.. W osobiście sporządzonej apelacji zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu rażąco niewspółmierność – surowość wymierzonej mu kary grzywny, która w nienależyty sposób uwzględnia stopień społecznej szkodliwości pełnionej przez niego wykroczenia i stopień jego zawinienia.

Wniósł o „uchylenie kary grzywny i kosztów postępowania”.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W pierwszym rzędzie wskazać trzeba, że Sąd Rejonowy zgromadził materiał dowodowy, który umożliwił dokonanie prawidłowych ustaleń w sprawie. Uzyskane dowody pozwoliły na wyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności z punktu widzenia zrealizowania przez obwinionego T. C. znamion przypisanego mu wykroczenia stypizowanego w przepisie art.27a ust.1 pkt.2b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym.

Zgodzić się jednak należy z zarzutem skarżącego, iż wymierzona za przypisane mu wykroczenie kara jest karą rażąco, niewspółmiernie surową.

Wbrew twierdzeniom sądu zawartym w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przepis art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym przewiduje za stypizowane w nim wykroczenia karę grzywny albo karę nagany. Eksponując szereg okoliczności łagodzących dla obwinionego (nieznaczność stopnia społecznej szkodliwości, incydentalny charakter popełnionego wykroczenia) wymierzając obwinionemu karę grzywny uzasadnił ją sąd przede wszystkim tym, że obwiniony sam wyraził wolę poddania się karze właśnie w takiej wysokości (grzywny w kwocie 50zł.). Tymczasem dostrzeżone przez sąd I instancji okoliczności zdarzenia wpływające na stopień społecznej szkodliwości, dotychczasowy tryb życia obwinionego i jego sytuacja materialna wskazują, iż wystarczającą karą spełniającą wszelkie kryteria wymiaru kary z art.33 k.w. będzie kara nagany.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż w miejsce orzeczonej kary grzywny orzekł karę nagany.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1k.p.k. w zw. z art.634k.p.k. w zw. z art.119k.p.s.w.). Z uwagi na fakt, że ustawa z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie przewiduje opłaty od kary nagany sąd odwoławczy nie wymierzył opłaty za obie instancje.

Wyk. J.K.